

IFTAR KOD IRANSKOGA VELEPOSLANIKA

Svaki iftar je dragome Bogu mio i drag budući da iftar na najbolji mogući način pokazuje da smo postili. Iftarimo prema mogućnostima, gdjekad obilno, a gdjekad i sa „tri hurme na tanjuru sreće“, s koricom kruha i čašom bilo kakve vode.

Ove sam godine iftario samo jednom s „tri hurme na tanjuru sreće“, tek toliko da iskušam moć moje *ramazane*. I, ljudi, velika je to moć!

Međutim, 12. 8. 2011. posebno sam iftario budući da sam se našao u društvu onih koje je iftarom počastio veleposlanik Islamske Republike Iran, njegova ekscelencija Mohsen Sharif Khodaei u svojoj zagrebačkoj rezidenciji na Pantovčaku.

Naravno, sve je bilo prva iftarska liga.

Od ugodnoga društva, od ljubaznih svih zaposlenika Veleposlanstva Islamske Republike Iran, do nenadmašnog šarmera i uglađenog gospodina, samog Ambadora. Poslije kraćeg prediftarskog druženja, došlo je doba i da se omrsimo i klanjamo Akšam-namaz, kojega je predvodio hafiz Aziz ef. Alili, ili kako ga ja volim zvati – hodajući Kur'an.

A nakon molitve čekali su nas iranski kulinarski specijaliteti, ni imena im ne znam. Dovoljno je da od svega kušate po zalogaj i već ste siti.

Uostalom, ne kaže se badava da slika govori tisuću riječi, pa, izvolite slušajte što vam ovih dvanaest slika, dvanaest tisuća riječi šapću o iftaru kod njegove ekscelencije Mohsena Sharifa Khodaeija.

Službeni doček, najviši dužnosnici Veleposlanstva Islamske Republike Iran, predvođeni veleposlanikom Mohsenom Sharifom Khodaeijem.

S lijeva na desno: Ahmed Ikanović, Muftija, Veleposlanik i Prevoditelj.

Opet s lijeva, što ne znači da sam ljevičar: Gzim Redžepi, Mirsad Srebreniković i Mehmed Aganović.

Iftarsko sijelo u salonu rezidencije iranskoga Veleposlanika.

Neka mi bude oprošteno što ću za ovu fotografiju reći da se vide dvije ozbiljno podijeljene strane, koje su se, nakon Akšam-namaza, složno stopile u jednu.

Divani ugodni naroda islamskoga.

Budući da je salon rezidencije bio vrlo prostran, to su se razgovori mogli voditi po iftarskim sekcijama, da tako kažem.

Poslije su se sve divanske sekcije pronašle na zajedničkoj temi: Što odabrati od izvrsne ponude svih ovih nevjerojatnih gurmanskih skromnosti? Bilo se teško odlučiti, ali, primijetio sam da je svatko izabrao po zalogaj. I – svi siti.

Poslije, kahva, pistaci... razne iranske slastice, a neki su se sladili i orasima.

I za jela, ugodno se divanilo: zastupnik u Hrvatskome saboru Šemso Tanković u društvu iranskoga Veleposlanika i članova Veleposlanstva.

Poslije se raspravljalo o svemu i svačemu, a ja sam na trenutak uhvatio ovu lijepu sliku: oko Veleposlanika i Prevoditelja, zatekli su se Muftija Omerbašić, efendija Hasanović i glavni imam Gunje – Idris ef. Bešić. Jest da mi na ovoj slici nedostaje Dževad Jogunčić, ali što mogu kad Dževdo iftari u svojoj Tuzli.

I, na kraju zajednička fotografija na odlasku, pa ako Alah dragi bude dao, nađemo se ovdje i dogodine. A meni ne preostaje ništa drugo do da se zahvalim ekscelenciji Mohsenu Sharifu Khodaeiju na svemu, a najviše na ugodnome društvu koje nam je omogućio u svojoj rezidenciji, domu svome.

Kemal Mujičić